

[Knud Thomsen.]

ret, at man måtte opfatte dette som trusler om fraflytning fra landet, og der er ligeledes henvist til de ret store overskud, fandt man, som selskaberne trods alt var i stand til at præstere.

Jeg tror, at der i den første henseende foreligger noget af en misforståelse. Jeg har ikke set noget i disse beretninger, der kunne opfattes som trusler om fraflytning fra landet, men man må jo huske på én ting, og det er, at erhvervsstrukturen, de nuværende anlæg osv. osv., ikke er noget statisk, men noget, der i et progressivt erhvervsliv stadig væk er underkastet udviklingen. Man tager nye produktioner op, man indretter nye afdelinger osv., og hver gang man i et EF-Europa skal gøre dette, kan man jo vanskeligt bebrejde erhvervslivet, at det undersøger, hvor man finder det gunstigst mulige klima, som jo omfatter særdeles mange bestanddele for sådanne udvidelser. Og er der dér en meget betydelig forskel mellem det danske erhvervsklima på den ene side og andre EF-landes erhvervsklima på den anden side, vil det jo uanset alt det ubehag, der kan være ved at udvide i udlandet, nødvendigvis kunne tvinge en række virksomheder, der jo har ansvaret for den bedst mulige placering af de midler, der er til rådighed, andre steder hen end her i landet. Det er det, der er blevet sagt, og det er rigtigt. Men det er ikke en trussel om at flytte til udlandet.

Dernæst henvisningen til de gode regnskaber, der, jeg havde nær sagt trods alt er blevet præsteret fra en række af vore dygtige selskabers side. Ja men det skal dog ikke bebrejdes selskaberne, at de uanset forholdene, uanset en kraftig konkurrence med det offentlige om både arbejdskraft og kapital har formået at bringe et godt resultat frem. Jeg forstår slet ikke, at man så at sige vil kritisere, at overskuddene har været så pæne og gode, som de er. I en række af de lande, hvor jeg færdes, gælder det hele samfundet igennem, at man glæder sig over og er stolt, når éns erhvervsliv har præsteret noget godt, og jeg finder det ikke rigtigt, at det herhjemme fra højeste og meget høj politisk side på den måde indirekte kritiseres, at erhvervslivet tjener penge. Det er dog trods alt det, der gavner den almindelige velfærd her i landet.

Jeg har lyst til at sige i al almindelighed om handelsministerens redegørelse forleden dag, at man fristes til at anvende det gamle ord om regeringens erhvervspolitik: det gode, de vil, det gør de ikke, og det onde, de ikke vil, det gør de.

Handelsministeren (Erling Jensen): For at undgå enhver mytedannelse i denne debat vil jeg gerne indledningsvis pege på et par enkelte hovedovervejelser.

For det første vil jeg understrege, at inden for mit arbejdsområde, inden for den egentlige erhvervslovgivning for byerhvervene, det være sig industri, håndværk, handel og søfart, har der ikke i denne samling foreligget noget som helst selvstændigt forslag fra noget oppositionsparti, hvorfor det ikke har været os muligt at have nogen negativ indstilling over for sådanne eventuelle forslag.

For det andet vil jeg gerne pege på, at af de 13 egentlige erhvervslovgivningsforslag, der er fremsat af mig, er i dag de 12 behandlet på en sådan måde, at de enten er vedtaget eller har været til anden behandling. Hvad er resultatet af denne behandling? At 11 af de 12 er enstemmigt vedtaget af hele dette folketing, og at det resterende ene har fået et overordentlig stort flertal og til gengæld en overordentlig kraftig erhvervsopbakning.

Erhvervene har været rådspurgt om alle disse love. Erhvervenes erfaringer er indgået i disse loves formulering både ved fremsættelsen og ved behandlingen, indtil de blev endelig lov, og jeg tror, jeg har lov at sige, at i dag betragter erhvervene hovedprincipperne i samtlige disse love som noget, erhvervene kan tilslutte sig og være glade for.

Hvad er det så, der er problematikken omkring vores erhvervsliv? Det er, som jeg tillod mig at sige i min erhvervsredegørelse, koncentreret til 2 problemer, nemlig resourcefordelingen og regeringens forslag om økonomisk demokrati. Og hvad viser denne debat? At vi er enige omkring problematikken om resourcefordelingen, at vi har en fælles holdning til, at den p-plan II, der kommer nu til efteråret, skal efterfølges af holdninger, der giver erhvervene en bedre prioritetsstilling i både mandskabsfordeling og kapitalfordeling, end de hidtil har haft.

Jeg ved, at jeg fra nogens side er blevet